

Θέμα 13ο: Σάββατο 29 /Κυριακή 30 Ιανουαρίου 2022

Η ΑΘΕΪΑ ΣΗΜΕΡΑ

(Πηγή: synathlountes.agonistes.gr)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ας υποθέσουμε ότι βρισκόμαστε μέσα σε μία σχολική αίθουσα στα πλαίσια του μαθήματος των Θρησκευτικών. Η συζήτηση έχει ανάψει! Οι μαθητές με αυθορμητισμό και αναμφισβήτητο προβληματισμό συμμετέχουν στην κουβέντα.

- Δεν υπάρχει Θεός!
- Δεν τον είδε ποτέ κανείς.
- Ποιος πιστεύει στις μέρες μας;
- Είναι αληθινά όλα αυτά που λέει η Εκκλησία;
- Υπάρχει Θεός ή όχι; Μήπως τόσα χρόνια μας λένε ψέματα;
- Εγώ δηλώνω άθεος.

Ας δούμε λοιπόν σήμερα παιδιά αυτό το θέμα της αθεΐας. Ελάτε να το κουβεντιάσουμε και να εμβαθύνουμε.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

1. Τι εννοούμε όταν μιλάμε για αθεΐα; (...)

Αθεΐα είναι η άρνηση της ύπαρξης του Θεού. Κάθε ιδέα περί Θεού. Άθεος είναι ο άνθρωπος που ο οποίος τη σκέψη και τα ενδιαφέροντα δεν υπάρχει ο Θεός, κανείς θεός και ο οποίος προχωρά τη ζωή του δίχως να υπολογίζει καν την ύπαρξη του Θεού.

Επίσης αθεΐα λέγεται και η δυσπιστία του ανθρώπου στην ύπαρξη του Θεού. Όχι η απόρριψη Του αλλά η δυσκολία να παραδεχτούμε την ύπαρξή Του. Και φυσικά όχι μια απλή αμφιβολία, που ως λογισμός μπορεί να περάσει από τον νου μας, αλλά η επίμονη απόρριψη του Θεού. Δηλαδή δυσπιστώ, Τον απορρίπτω με τη θέλησή μου, λέω ότι «δεν ξέρω αν υπάρχει». Διαφορετικά αυτό χαρακτηρίζεται «αγνωστικισμός». Αυτό που λένε κάποιои: «υπάρχουν τόσες πιθανότητες να υπάρχει ο Θεός και άλλες τόσες να μην υπάρχει».

Ακόμη αθεΐα είναι η παραδοχή μιας «ανώτερης δύναμης», όπως λέγεται συνήθως, δηλαδή κάποιου Θεού γενικώς και αορίστως, χωρίς συγκεκριμένα στοιχεία πίστης σε Αυτόν.

Αθεΐα είναι όταν ο άνθρωπος θέλει με τη λογική του να κατανοήσει τον Θεό και να τον κάνει αντικείμενο γνώσης του. Έτσι τον υποβαθμίζει, τον κάνει κατώτερό του. Και όπως πολύ χαρακτηριστικά έλεγε ένας στοχαστής, ο Ιω. Έκκαρτ, «αν υπήρχε ένας Θεός που θα μπορούσα να τον γνωρίσω, δεν θα τον θεωρούσα πια Θεό».

Άλλοι λένε, να πιστεύεις κάπου, αλλά τι και σε τι δεν χρειάζεται να το γνωρίζεις, έτσι αόριστα σε έναν μακρινό Θεό, αρκεί να είσαι ειλικρινής. Ουσιαστικά δηλαδή σε τίποτα. Αυτός είναι ο κλασικός άθεος. Αλλά και η απόρριψη του Θεού ως δημιουργού του κόσμου και προνοητή είναι σχετική με αυτή την έννοια της αθεΐας. Δηλαδή ότι όλα στον κόσμο αυτόν έγιναν τυχαία, δίχως να υπάρχει δημιουργός Θεός.

Από την άποψη βέβαια του χριστιανισμού αθεΐα είναι η απόρριψη της χριστιανικής διδασκαλίας ή η αλλοίωσή της από διάφορες αιρετικές διδασκαλίες, η άρνηση ακόμη του Χριστού μας ως Θεού. «Ήτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ... ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ», γράφει ο άγιος απόστολος Παύλος στην προς Εφεσίους επιστολή του, λέγοντας ότι όσοι δεν γνώρισαν και δεν πίστευαν στον Χριστό ήταν ουσιαστικά άθεοι μέσα στον κόσμο (Εφ. β' 12). Και ακόμη ο Μέγας Αθανάσιος γράφει ότι όποιος δεν πιστεύει στον αληθινό Τριαδικό Θεό «έστιν άθεος και άπίστω χείρων» είναι δηλαδή άθεος και χειρότερος από άπιστο (Μεγ. Αθανασίου, Προς Σεραπίωνα).

2. Ποιες μορφές πήρε η αθεΐα στις διάφορες εποχές; (...)

α. Αρχικά ήταν ο υλιστικός αθεϊσμός, που δίδασκε ότι το παν στον κόσμο είναι η ύλη και ότι καθετί στον κόσμο αυτό προήλθε από την ύλη. Πνεύμα δεν υπάρχει. Ούτε ο άνθρωπος έχει ψυχή. Επομένως ούτε το ανώτατο πνευματικό Ον, ο Θεός, υπάρχει.

β. Επίσης υπήρξαν φιλοσοφικά συστήματα που θεοποίησαν τον άνθρωπο ή την ελευθερία του ανθρώπου. Αλλά και η λεγόμενη «θεολογία του θανάτου του Θεού» που διδασκόταν στην Ευρώπη. Πολλοί λεγόμενοι χριστιανοί, αλλά ουσιαστικά άθεοι, διατράνωναν ότι «πέθανε ο Θεός». Καθετί που έχει σχέση με τον Θεό, με τον Χριστό, τη Γέννηση, την Ανάσταση, την Ανάληψή Του κτλ έλεγαν ότι είναι μύθος. Κάτι παρόμοιο δηλαδή με αυτό που έγινε στην Νέα Υόρκη, παραμονές Χριστουγέννων του 2012 όπου στην Time Square και σε άλλα κεντρικά σημεία της πόλης αναρτήθηκαν τεράστιες γιγαντοαφίσες αθεϊστικής οργάνωσης που έγραφαν «Keep the Merry, dump the Myth» (δηλαδή από την ευχή Merry Christmas, κρατήστε το Merry και πετάξτε τον μύθο, δηλαδή τη Γέννηση του Χριστού).

γ. Η αθεΐα δεν έμεινε μόνο σε επίπεδο καθαρά θεωρητικό, αλλά συνδέθηκε με πολιτικά συστήματα που την υιοθέτησαν ως επίσημη θεωρία τους και διατράνωναν ότι «η θρησκεία είναι το όπιο του λαού» και ότι κάθε καλός μαρξιστής, κομμουνιστής πρέπει να είναι και μαχητικός άθεος. Δυστυχώς η αθεΐα με αυτή τη μορφή πολέμησε λυσσαλέα καθετί αντίθετο ή διαφορετικό προς αυτήν και κυρίως τη χριστιανική πίστη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η πολεμική εναντίον της Ορθοδοξίας στη Ρωσία επί του αθεϊστικού καθεστώτος από το 1917 μέχρι την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης το 1989. 70 και πλέον χρόνια φοβερής και φονικής πολεμικής με γκρέμισμα εκκλησιών, αρπαγή εκκλησιαστικής περιουσίας, και με θύματα απλούς αλλά και μορφωμένους πιστούς χριστιανούς που μαρτύρησαν με φρικτά βασανιστήρια (συκοφαντίες, εξοντωτικές ανακρίσεις, εξορίες, εκτελέσεις, καταναγκαστικά έργα), με ποταμούς αιμάτων αθώω, επειδή δεν αρνήθηκαν την πίστη τους στον Χριστό. Παρόμοιοι διωγμοί έγιναν και στη γειτονική μας Αλβανία καθώς και σε άλλες χώρες όπου επικράτησε ο κομμουνισμός.

3. Υπάρχουν στην πραγματικότητα άπιστοι;

Όλοι συνειδητά ή ασυνείδητα κάπου πιστεύουν. Άλλος πιστεύει στον εαυτό του, στις δυνάμεις, τα χαρίσματα, τις ικανότητές του. Ή στα χρήματα, την ύλη, τις ανέσεις, την καλοπέραση. Σε διάφορα πρόσωπα με τα οποία πιθανώς να έχει συνδεθεί και παθολογικά. Ακόμη και σε ζώα πιστεύουν οι άνθρωποι, είτε θεοποιώντας τα, είτε αγαπώντας τα υπερβολικά. Άλλος πιστεύει στον άνθρωπο και στις μυστικές δυνάμεις που κρύβει μέσα της η ανθρώπινη φύση. Ή στη μάζα, στη δύναμη του λαού, στην ιστορία, στη φυλή, την πατρίδα, το έθνος του. (Όπως ο Χίτλερ που πίστευε στην αρία φυλή). Επίσης άλλος πιστεύει στις προλήψεις, στις δεισιδαιμονίες, στα πέταλα, στον αριθμό 13, στα μάγια. Του υποβάλλει την πίστη ένα ακαθόριστο αίσθημα φόβου.

Άλλωστε να θρησκεύει, να πιστεύει κανείς στον Θεό και να Τον αναζητά είναι έμφυτο στον άνθρωπο ο οποίος «εκ κατασκευής του είναι πλασμένος να πιστεύει», όπως αναφέρει ο άγιος Αυγουστίνος.

4. Γιατί όμως κάποιοι στην εποχή μας δηλώνουν άθεοι; (...)

Θεωρείται από μερικούς ότι είναι «της μόδας» να δηλώνει κανείς άθεος. Νομίζουν ότι είναι μια έξυπνη κίνηση που τους καθιστά “in”.

Ίσως πολλοί να δηλώνουν άθεοι δίχως καλά καλά να το κατανοούν. Το διακηρύττουν επηρεαζόμενοι από το γενικό κλίμα που επικρατεί.

Άλλοι διότι δεν έχουν λάβει την απαραίτητη θρησκευτική αγωγή από τις οικογένειές τους ή γιατί κάποιος τους δημιούργησε αμφιβολίες περί της ύπαρξης του Θεού.

Ή γιατί ισχυριζόμενοι ότι δεν έχουν δει τον Θεό, δεν Τον πιστεύουν κιόλας.

Ή άλλοι διότι έτσι συμφέρει. Είναι σαφώς επηρεασμένοι από τις αδυναμίες, τη σαρκικότητα, την αμαρτία τους. «Χωρίς Θεό όλα επιτρέπονται» ομολογούν ορισμένοι. Κανένας φραγκός. Και επίσης επηρεάζονται από τη νοοτροπία να φάμε, να πιούμε να περάσουμε καλά εδώ στην παρούσα ζωή. Κάνουν θεό τους την ύλη όπως είπαμε και παραπάνω.

Βλέπουμε γενικά, πολύ συχνά στις μέρες μας το φαινόμενο της αθεΐας να επιδρά σε αρκετούς ανθρώπους, και μάλιστα νέους, μέσα στα σχολεία, στα Πανεπιστήμια, την καθημερινότητα και όλη την κοινωνία μας. Αλλά και δημόσια πρόσωπα, όπως πολιτικοί και δημοσιογράφοι θέλουν να περάσουν στην πατρίδα μας ένα φρόνημα ότι δεν υπάρχει Θεός, να δημιουργήσουν μία άθρησκη και αποχριστιανοποιημένη κοινωνία.

5. Τελικά υπάρχει Θεός; (...)

Υπάρχει Θεός! Βέβαια ενδείξεις έχουμε για την ύπαρξη του Θεού. Γιατί αν είχαμε ατράνταχτες αποδείξεις, πχ αν μας άνοιγε τον ουρανό ή αν εμφανιζόταν με επιβλητικό τρόπο ή αν μας έδειχνε την ωραιότητα και το φως του παραδείσου και το σκοτάδι και τη φρίκη της κόλασης, θα καταπατούσε το δώρο που η αγάπη Του μας χάρισε, την ελευθερία μας. Ποιες είναι λοιπόν αυτές οι ενδείξεις που στηρίζουν αυτή την αλήθεια;

Δεν υπάρχει λαός χωρίς θρησκεία. Και όπως ο ιστορικός Πλούταρχος αναφέρει: «Μπορείς να βρεις πολιτείες χωρίς κάστρα, χωρίς να ξέρουν γράμματα, χωρίς βασιλιάδες, χωρίς σπίτια, χωρίς χρήματα, χωρίς να έχουν ανάγκη από νομίσματα, χωρίς θέατρα και γυμναστήρια. Αλλά κανένας δεν είδε πολιτεία που να μην έχει ιερά και θεούς».

Είναι έμφυτη η αναζήτηση Θεού μέσα στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος έχει πόθο Θεού. Θέλει να πάρει απαντήσεις σε βασανιστικά ερωτήματα: «γιατί υπάρχω;», «από πού ήρθα και πού θα πάω;», «υπάρχει μια ανώτερη δύναμη πέρα και πάνω από τους ανθρώπους;», «τελειώνει η ζωή μου στον θάνατο;», «ακολουθεί μετά κάτι;»...

Όλα μιλούν για την ύπαρξη του Θεού. Ποιος μπορεί να ισχυριστεί ότι όλα τριγύρω μας, η φύση, τα δέντρα, τα πουλιά, τα ζώα, ο άνθρωπος (το τελειότερο έργο του Θεού, που λειτουργεί σαν ένα τέλεια σχεδιασμένο τεχνολογικό εργαστήριο) δεν έχουν Δημιουργό; Η αρμονία του σύμπαντος, οι φυσικοί νόμοι, η ακρίβεια με την οποία όλα μέχρι λεπτομερειών λειτουργούν σαν ένα ακριβέστατο ρολόι, μας πείθουν ότι υπάρχει Θεός. Με όλα αυτά ο Θεός δεν άφησε αμάρτυρο τον εαυτό Του (Πραξ. ιδ'17).

Έχουμε στη διάθεσή μας πλείστες όσες μαρτυρίες επιστημόνων που έχουν ψηλαφίσει τον Θεό μέσα από την έρευνά τους στον κόσμο και όλη τη δημιουργία... Ο Αϊνστάιν έγραψε: «Ποτέ δε βρήκα τίποτε στην επιστήμη μου που να μπορώ να αντιτάξω στη θρησκεία». Και ο περίφημος

ψυχίατρος Κάρλ Γιούνγκ έλεγε: «Όλα όσα έμαθα μέχρι τώρα με οδήγησαν βήμα προς βήμα στην αδιάσειστη πεποίθηση ότι υπάρχει Θεός. Το σπουδαιότερο πράγμα που απέκτησα ποτέ ήταν η γνώση του Θεού». Ομολογίες ξεκάθαρες και αποστομωτικές για όσους διατείνονται ότι υφίσταται αντίθεση μεταξύ επιστήμης και θρησκείας, αρνούμενοι παράλληλα την ύπαρξη Θεού.

Είναι Θεός προσωπικός. Πρόσωπο ιστορικό. Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός. Έρθε στη γη μας, ανάμεσά μας! Έκανε τα πάντα για εμάς! Δίδαξε, θαυματούργησε, σταυρώθηκε, πέθανε, αναστήθηκε για τη σωτηρία μας! Θεός που μας σώζει!

Βέβαια, για να παραδεχτεί κανείς την ύπαρξη του Θεού δεν φτάνει η λογική, η έρευνα και το πείραμα. Αν δεν αναζητήσεις με πόθο τον Θεό, αν δεν Τον πλησιάσεις, αν δεν έρθεις σε κοινωνία μαζί Του μέσα στην Εκκλησία δεν μπορείς να Τον νιώσεις, να Τον γνωρίσεις. Θα σε πείσει η ζωή κοντά Του, μέσα από την προσευχή, τον καθημερινό πνευματικό αγώνα, με τη συμμετοχή στα άγια μυστήρια, την Εξομολόγηση, τη Θεία Κοινωνία. Μέσα στην Εκκλησία δέχεσαι πλούσια τη χάρη Του και βεβαιώνεσαι ότι υπάρχει Θεός που Τον ζεις, Τον αγγίζεις, ενώνεσαι μαζί Του!

Όταν ο πρώτος άνθρωπος που βγήκε στο διάστημα, ο διάσημος Ρώσος αστροναύτης Γιούρι Γκαγκάριν, ο οποίος και είδε τα θαυμάσια του σύμπαντος, επέστρεψε στην πατρίδα του, οι στρατευμένοι άθεοι δημοσιογράφοι του τόπου του, ως προπαγανδιστές και υπηρέτες της σοβιετικής εξουσίας, τον ρώτησαν αν στο διάστημα είδε τον Θεό. Εκείνος φέρεται ότι απάντησε ότι δεν τον είδα, δίχως βέβαια να πει ξεκάθαρα ότι δεν υπάρχει. Ο λόγος του έγινε σημαία για την αθεΐα τότε που προπαγάνδιζε ότι δεν υπάρχει Θεός.

50 χρόνια αργότερα, ένας άλλος Ρώσος αστροναύτης ο Βαλερί Κόρζουν, που μάλιστα είχε επισκεφτεί την πατρίδα μας προ λίγων ετών, αποκάλυψε ότι ο Γκαγκάριν στην πραγματικότητα ήταν πιστός αλλά η αθεϊστική προπαγάνδα έδωσε στα λόγια του το νόημα που την εξυπηρετούσε. Ο ίδιος ο Κόρζουν δήλωσε: «Είδα ανθρώπους που δεν πίστευαν να γίνονται άνθρωποι της Εκκλησίας μετά από τα όσα έζησαν στο Διάστημα... Στο Διάστημα είδα τα ίχνη του Θεού!». Συγκλονιστική πραγματικά η μαρτυρία του! Και άλλοι αστροναύτες που αληθινά ψηλάφισαν τον Θεό στο σύμπαν, είπαν: «Όταν βλέπει κανείς τον άπειρο κόσμο των Γαλαξιών, που περικλείει εκατό τουλάχιστον εκατομμύρια άστρα, με ελάχιστη διάμετρο είκοσι και με μέγιστη εκατό χιλιάδες έτη φωτός, πώς να μη γονατίσουμε μπροστά στο μεγαλείο του Θεού, ο Οποίος πρέπει να είναι απείρως Άπειρος και γεμίζει με την παρουσία Του το σύμπαν;».

Ας υποκλιθούμε κι εμείς μπροστά στη μεγαλιότητα και την απεραντοσύνη του Θεού μας: Είναι παραλογισμός να ισχυριζόμαστε ότι δεν υπάρχει Θεός. Ας μην παρασυρόμαστε λοιπόν από τα κύματα της αθεΐας. Να Τον πιστεύουμε και να Τον ομολογούμε! Να Τον λατρεύουμε και να Τον δοξάζουμε με όλη μας την καρδιά! Να Τον ακολουθούμε πιστά σε όλη μας τη ζωή! Να δηλώνουμε όχι άθεοι, αλλά πιστοί ένθεοι!